

učování, že nahrazuje vyučování na škole obecné, které se co do postupu svého udílení shoduje s vyučováním na veřejné škole obecné, příslušné pro dítě to podle jeho národnosti.

Tomuto názoru na podporu jest i úvaha, že bylo účelem zákona z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 jako součásti t. zv. moravského vyrovnání zabezpečiti dětem určité národnosti jich obecno-školské vychování v duchu i jazyku jejich národnosti a že by bylo zřejmým obcházením toho účelu zákona, kdyby se mohli rodičové své povinnosti, dáti vyučovati děti na veřejných školách obecných národnostně pro ně příslušných, vyhýbatí tím, že by dali dítky ty vyučovati a vzdělávati domácím vyučováním v jiném duchu a jiným způsobem, než jaký poskytuje výchova na škole příslušné pro dítky ty podle jejich národnosti.

Ze všeho toho, co předesláno, vysvítá, že soukromé vyučování dítěte, povinného návštěvou veřejné školy národní s českým jazykem vyučovacím, odpovídá na Moravě vzhledem na právní zásadu, vyslovenou v § 20, odst. 2 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 jen tehdy právu, kryje-li se s vyučováním, předepsaným pro jeho školu povinnou, t. j. veřejnou obecnou školu s českým jazykem vyučovacím.

Nemá proto stížnost pravdu, domnívá-li se, že soukromé vyučování dítek st-lových nepodléhá žádnému omezení a že nemusí co do svého způsobu odpovídati vyučování předepsanému pro českou školu obecnou a musila proto zamítnuta býti jako bezdůvodná.

Č. 5045.

Státní zaměstnanci: * Z ustanovení § 6, odst. 4 a § 19 zákona č. 394/1922 neplyne neslučitelnost drahotního přídavku z titulu služby státní s drahotním přídavkem z titulu služby župní.

(Nález ze dne 24. října 1925 č. 2256).

Prejudikatura: Boh. 3049 adm.

Věc: Dr. Josef J. v Nitře proti ministerstvu financí o drahotní přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-I byl jako domácí lékař trestnice v P. 1. května 1906 dán na trvalý odpočinek a pobíral normální pensi i s přídavky. Od 1. dubna 1919 jest st-I primářem veřejné župní nemocnice v Nitře a bral od 1. ledna 1920 plat dle VIII. hodnostní třídy 1. stupně jako ženatý bez místního přídavku dle norem platných pro státní zaměstnance. Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že od 1. ledna 1923 není přípustna kumulace drahotních přídavků příslušejících k odpočivnému st-le jako lékaře trestnice v. v. a drahotních přídavků příslušejících k aktivním požitkům st-le jako primáře veřejné nemocnice župní v Nitře.

Stížnost nařiká rozhodnutí to pro nezákonnost, trvající na tom, že ustanovení § 6 zák. č. 394/1922 mluví jen o státních zaměstnancích a že § 19 téhož zákona nedává státu právo, aby na základě úpravy platů župních zaměstnanců těmto odňal drahotní přídavek příslušející jim k odpočivným požitkům — jako pensistům státním.

Nař. rozhodnutí spočívá na právním názoru, že ustanovením § 19 cit. zákona provedena jest také úprava služebních poměrů úředníků župních, že proto platí na ně také ustanovení § 6. téhož zákona, — které nečiní rozdíl, pokud jde o důvody, z nichž dva neb více drahotných přídavků ta která osoba pobírá.

Nss opřel rozhodnutí o této stížnosti o tyto úvahy:

Již v nálezu Boh. 3049 adm. bylo vysloveno a podrobně odůvodněno, že ustanovení posledního odst. § 2 zákona z 3. března 1921 č. 99 Sb. o odpočivných požitcích státních zaměstnanců netýká se drahotných přídavků současně pobíraných z jiného titulu než z titulu služby státní. Zákon z 20. prosince 1922 č. 394 Sb. v § 6 sice novelisuje předpisy o drahotných příspěvcích obsažené v min. nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z., v nař. z 23. června 1919 č. 348 Sb. a v zákoně z 21. prosince 1921 č. 495 Sb. se zřejmým úmyslem zstříti předpisy ty — přejímá však v § 6, I. odst. 4 bez změny ustanovení čl. I § 2, posl. věty zákona č. 99/1921 a nerozšiřuje výslovně ustanovení na drahotní příspěvky pobírané z jiného titulu, než z titulu služby státní. Rozšíření takové nelze také dovoditi z ustanovení § 19 zákona 394/22 — neboť z příkazu, že služební požitky a právní nároky zaměstnanců zemí, žup, fondů a ústavů jimi spravovaných stanovené služebními řády neb usnešeními těchto korporací, pokud přesahují z tohoto zákona vyplývající míru jednotlivých požitků, práv a nároků úředníků a zřízců státních stejné nebo rovnocenné kategorie, musí od 1. ledna 1923 býti uvedeny na míru požitků, práv a nároků zaměstnanců státních dle tohoto zákona, nenásleduje vzhledem k tomu, co shora uvedeno, že i případné drahotní přídavky župního zaměstnance nemohou obstáti vedle drahotných přídavků z titulu služby státní a že dle předpisu § 6, odst. 4 zák. 394/22 jeden z těchto přídavků musí odpadnouti. Kdyby zákon ten byl chtěl i v tomto směru nárok na drahotní přídavky státních zaměstnanců změnit, byl by tak musel při novelisaci citovaného § 6 zřejmě vysloviti, jak učinil u jiných předpisů o drahotných přídavcích a nebyl by se směl obmeziti na pouhé doslovné převzetí dřívějšího předpisu, který — jak v nálezu shora citovaném provedeno — má na mysli pouze neslučitelnost drahotných přídavků z několika titulů služby státní.

Nař. rozhodnutí nemá tedy opory v zákoně, jehož se dovolává, proč muselo dle § 7 zák. o ss býti zrušeno.

Č. 5046.

Školství. — Administrativní řízení: * Byla-li expositura veřejné školy národní zrušena předsedou zem. škol. rady po rozumu § 9 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. ve znění zák. z 9. dubna 1920 č. 295 Sb., nelze budovu, ve které expositura ta byla umístěna, zabratí nuceným nájmem podle § 7 téhož zákona, dokud nebylo odvolání podané ze zrušovacího opatření ministerstvem školství a nár. osvěty vyřízeno zamítavě.

(Nález ze dne 24. října 1925 č. 7693.)

Věc: Místní školní rada v B. a Karel S. v O. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o nucený nájem budovy německé školní expositury.